

12.

TRIJE-
NALE

HRVAT-

SKO- GA

KIPAR- STVA

2015.

TRIJENA-
LE
HRVAT-
SKOGA

KIPAR-
STVA

2015.

HRVATSKA AKADEMIJA
ZNANOSTI I UMJETNOSTI
GLIPTOTEKA

SRPANJ, KOLOVOZ,
RUJAN 2015.

XII.TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA

utm. 1982.

Likovna manifestacija trogodišnjeg kiparskog stvaralaštva 2012.-2015.

i izložba dobitnika Velike nagrade XI.trijenala hrvatskoga kiparstva Igora Rufa

GLIPTOTEKA HAZU

Park skulptura, Galerija I, Galerija II, Galerija III, Galerija IV

ORGANIZACIJSKI ODBOR XII. TRIJENALA HRVATSKOGA KIPARSTVA

EVA BRUNOVIĆ /
predstavica Ministarstva
kulture RH, predsjednica

ARIANA KRALJ /
v.d. upraviteljica Gliptoteke HAZU

Akademik ĐURO SEDER /
voditelj Gliptoteke HAZU

AKADEMIK ZLATKO KESER /
predstavnik HAZU

LAURA TOPOLOVŠEK /
predstavica Grada Zagreba

VESNA MAŽURAN SUBOTIĆ /
muzejska savjetnica,
Gliptoteka HAZU

LIDA ROJE DEPOLO /
muzejska savjetnica,
Gliptoteka HAZU

BRUNO VLATKOVIĆ /
voditelj prodaje i marketinga
Centra Kaptol

OCJENJIVAČKI SUD

Prof. PERUŠKO BOGDANIĆ /
predsjednik

Fed̂a Gavrilović

Prof. dr. Leonida Kovač

Vesna Mažuran Subotić

Prof. Viktor Popović

**TAJNICA XII. TRIJENALA
HRVATSKOGA KIPARSTVA**
IVA FIRM

FINANCIJSKA POTPORA
MINISTARSTVO KULTURE
GRAD ZAGREB
CENTAR KAPTOL

FEDA GAVRILOVIĆ **7**
Vizije u prostoru

Nagrade **13**
XII. trijenala hrvatskoga kiparstva

Autori **17**

LIDA ROJE DEPOLO **107**
Velika nagrada
XI. trijenala hrvatskoga kiparstva Igor Ruf

Nagrade **113**
I.- XI. trijenala hrvatskoga kiparstva

12.

T

H

K

VIZIJE

U

PRO-
STORU

Trijenale hrvatskoga kiparstva je revija recentne skulptorske produkcije koja se održava u Zagrebu od 1982. godine. U vremenu od prvoga Trijenala do danas razvoj ove umjetnosti išao je u smjeru sve multimedijalnijeg shvaćanja, a njezina uloga u društvu već je puno ranije (krajem 19. stoljeća, u doba Rodina i simbolizma) bitno promijenjena od tradicionalne. Prošećemo li galerijom skulptura prošlosti, možemo ustvrditi da većina njih prikazuje neki opredmećeni ideal, bilo da se radi o državnom (državničkom), duhovnom ili estetskom. One su materijalizirale sve čemu su se ljudi divili, čega su se bojali i čije su zakone nametali zajednicama. Kipovi imaju fizičku prisutnost, materijalnu stvarnost, oni su kroz povijest izlazili na trgove i svojim dimenzijama nadvisivali građane, pa je zato njihova društvena funkcija bila izrazito važna. Lomljenje kolektivnog ukusa, kao i rasap kolektivnih iluzija u modernom dobu doveli su u skulptorskoj produkciji danas do niza objekata određenoga mentalnog fetišizma, koji podrazumijeva upisivanje u predmet i prostor energija s naglašeno osobnim značenjima.

Na ovogodišnjem Trijenalu kiparstva Ivan Fijolić svojim radom odaje počast Ratku Petriću. Kipar bifafrancac stoji u astronautskom odijelu, na postamentu koji izgleda kao leteći tanjur, u trenutku kada se spustio na Mars, i tamo pronašao život, koji označava voda (koja teče središnjim djelom skulpture). *Dvije palme na otoku sreće*, što je ime rada, nalaze se iza Petrićeva lika i konstruirane su poput njegove skulpture *Kapi* na Savskom nasipu u Zagrebu iz 1991, dok sam taj naziv sugerira potragu za individualnom utopijom. Djelo progovara o Fijolićevu divljenju svojem prethodniku i njegovu stvaralaštvu u kojem je ovaj stekao životno i umjetničko ostvarenje. Ono je i posveta Petrićevu autoportretu u astronautskom skafanderu *To sam ja!* iz 1981, kraj kojega je on izlagao fotografiju Neila Armstronga, s poznatim citatom o malom koraku za čovjeka i vlastiti fotoportret s riječima: „ovo je veliki korak za mene, a mali za čovječanstvo“, naglašavajući upravo kako stvara bez dalekosežnih ciljeva, tek da bi izrazio vlastite preokupacije.

Postoji teorija zavjere prema kojoj je prvo slijetanje na Mjesec 1969. zapravo bilo inscenirano u holivudskom studiju. Njezini pobornici pronalaze niz nekonzistentnosti oko tog slavnog događaja, velik broj kojih je zabilježen u dokumentarnom filmu *What Happened on the Moon* (2000). S obzirom na stvaralaštvo, doista je svejedno je li čovjek uistinu bio na Mjesecu ili nije, jer su obje mogućnosti potencijalno dobra priča, dobar moment koji se može obraditi. Recimo, spomenuta teorija zavjere temelj je lažnog dokumentarca *Opération Lune* (2002), zanimljiva fiktivnog ostvarenja, koje tobože podržava tu teoriju. „Mali koraci za čovječanstvo“, kako bi rekao Petrić, u umjetnosti su znatno važniji od velikih.

Poigravanje s nabujalim konotacijama daje Damir Sokić u tri rada, koja stoje uz literarne fragmente o nepovezanim događajima i dojmovima u kojima se spominju protagonisti iz povijesti kulture i umjetnosti, a različiti prostori i vremena preklapaju se u nadrealnim poetskim viđenjima. Tekstovi u epistolarnoj formi odnose se na asocijacije i dvojbenu podrijetlo objekata koji kao da su utjelovljenja njihovih pjesničkih slika, a adresirani su „dragom Roki“, što je umjetnikov nadimak, pa je možda riječ o poslanicama u kojima se nesvjesni dio uma, zadužen za kreaciju, obraća onome tko će utjeloviti njegove vizije. Svijet i njegove pojave kao lanac stalnih preobrazbi, opjevao je i katalogizirao Ovidije u *Metamorfozama*, epu transformacije duša „u nova tijela“, a kao i kod Berninijevih *Apolona i Dafne* (nastalih oko 1625. i inspiriranih istim epom) trenutak vječnog prijelaza tema je i ovih objekata. Ovdje su te preobrazbe mentalne i poetske, te sugeriraju nestalnost spoznaje. Metafora nalazi put do svojega fizičkog postojanja i kod jedne od najčudnijih vizija na

12.

T

H

K

ovogodišnjem Trijenalu koju predstavlja rad Vojina Hraste. Niz njegovih elemenata gradi sustav simbola koji uokviruje kontekst cirkuske vratolomije, prolaska motociklom kroz zapaljeni obruč. Bilo da se radi o postizanju dojma ili razlaganju narativa, u ovim kao i u drugim skulpturama umjetnikova je ideja oprostovena.

Djelovanje u prostoru s već spomenutim, ovaj put i doslovno, iskomadanim svijetom kolektivne mitologije pokazuje Daniel Kovač u instalaciji *Prisutnost*. Od oblika razrezane fotografije Mije Oreškog, jednoga od braće Oreški, dvojce SKOJ-evaca koji su nepravredno izgubili svoju ulicu u Zagrebu, umjetnik je napravio ploče od teraca i njima popločao prečac koji su stvorili stanovnici te ulice. Prisutnost iz naslova odnosi se na perzistenciju svrgnutih junaka u memoriji žitelja kvarta koja blijedi pod novim ideološkim pritiskom, ali i na neumoljivo postojanje prečaca, staze izvan zacrtanih putova koju ti isti stanovnici koriste. Bilježenje i institucionalizacija puteljaka izvan urbanističkoga plana, dakle nastalih kao posljedica svakodnevnoga ljudskog života, ima svoje prethodnike u aktivističkoj i intervencionističkoj umjetnosti šezdesetih i sedamdesetih (kod nas primjerice kod grupe TOK), a Kovač tu dodaje element kolektivne memorije i memorije prostora. Ako spomenik više ne može biti nositelj sjećanja na iznimne pojedince, jer ne postoje više kriteriji iznimnosti i zasluga, onda tu ulogu preuzima ono nematerijalno, sjećanje i pučka predaja, opredmećeni ovim radom.

Dok se Kovač bavi javnim, Božica Dea Matasić tematizira privatni prostor, odnosno društvene implikacije koje se zrcale u pojedinačnoj životnoj situaciji. Kao što on u galeriju postavlja sam popločani puteljak koji je izradio, ona izlaže doslovni prostor, stiliziranih pedesetak kvadrata svojega stana čiji pod prekriva ugovor o kreditu u švicarskim francima. Život i malen životni prostor određeni su dugovanjem, koje se, zahvaljujući porastu tečaja valute, svojom otplatom ne smanjuje nego raste, sugerirajući noćnu moru dostojnu Kafke, scenarij u kojem razrješenje izmiče, a nelagoda, koju je Freud analizirao s obzirom na njemački korijen riječi *unheimlich*, kao osjećaj udaljenosti od doma, ispunjava nas u potpunosti baš *u domu*. Paralela eksterijera Daniela Kovača i interijera Božice Dee Matasić nalazi se u naglašavanju prostora kao najbitnije odrednice naše svijesti i svakodnevice. Ta nas artikulirana područja pozivaju da svojom interakcijom s njima osvijestimo neke društvene probleme, ali na diskretan način, s naglašenim estetskim i kontemplativnim djelovanjem i bez napadnih pretenzija na umjetnički aktivizam.

Sudioništvo gledatelja zahtijeva i rad Marine Bauer, u kojem posjetitelj kamerama istražuje unutrašnjost drvenih kutija ispitujući različite teksture. Autorica dotiče pitanje materije, kao i Mak Melcher, koji sa šesto kilograma gline zatvara prolaz, naglašavajući neobičnu moć toga gradiva i njegovu teksturu koja tijekom vremena puca i troši se. Ona, kao materijal od kojega je u brojnim mitovima sagrađen čovjek, ovdje predstavlja sam život: i svojom snagom i svojom trošnosti. Sirovu glinu na svom objektu koristi i Ozren Kecerin, stvarajući formu osušene, ispucale površine na četiri drvena nosača. Neobrađeno drvo i glina sugeriraju tradicionalne materijale gradnje i kiparstva, predstavljene ovdje vrlo monumentalno.

Ludizam koji na ironijski način sugerira monumentalno djelovanje može se iščitati u radu *Odijelo* Petra Popijača, ili u trima skulpturama Svjetlana Junakovića. Tupost i jednoličnost uglačane crne plohe odijela bez njegova nositelja (pa još k tome i s rukom na srcu, kao dodatni element kolektivne zatupljenosti), i Junakovićeve drvene skulpture asamblaži, na posve suprotan način govore o duhovitim mogućnostima ove umjetnosti. Popijač to postiže

pročišćenim i vrlo jednostavnim oblikovanjem, svedenim na jednu gestu, a Junaković bezbrojnim kombinacijama i reinterpretacijama uporabnih objekata i jezičnih izraza, pa ostvarenje s imenom psovke *Pas mater* prikazuje psa koji poput univerzalne majke doji različite igračke. Slobodno i razigrano se naspram skulpture odnosi i Neven Bilić, ali više na razini forme nego značenja. Njegova *Velika monstranca* nemirna je kompozicija zaobljenih elemenata s profiliranim završetcima i ornamentima *rocaillea*, a djeluje kao da buja i organski raste, naglašavajući mogućnost oblika, s mjestimičnim citatima iz povijesti dekoracije i dizajna, da se nezaustavljivo šire.¹

Takvo dodavanje elemenata *ad infinitum* prisutno je i kao stvarni konstrukcijski princip u instalaciji *Osvajanje, nadilaženje, prožimanje* Ide Blažičko, koja nježnim perforiranim papirima ispunjava prostor, preuzimajući načela rasta iz skladnog biljnog svijeta, s kojime je i u stvarnom suzvučju, zahvaljujući postavu u blizini prozora kroz koji nadire bršljan. Josipa Štefanec u svojoj *Čičkovini* također koristi metodu adicije, gomilajući okvire s napetim čičkom u rad otvorene forme, podložne promjenama. Ti okviri izgledom i građom asociraju na slike, pa njihov prostorni postav otvara i mogućnost intermedijalnoga tumačenja. Bujanje tog elementa koji kao da silazi sa zida podsjeća na to kako je skulpturi fizička stvarnost djela puno važnija nego u slikarstvu, ali istovremeno i afirmira općeprihvaćenu modernističku tezu o slici kao predmetu. Dok krhke papirnate čipke Ide Blažičko mekano i gotovo bojažljivo oblažu zidove i prostor, objekti Josipe Štefanec djeluju agresivno, kao forma koja množeći se guta sve pred sobom, a ta je suprotnost naznačena i u njihovim bojama: bijeloj u *Osvajanju, nadilaženju, prožimanju* i crnoj u *Čičkovini*. I jedan i drugi rad, kada bi nekom čarolijom njihove metafore rasta oživjele i osamostalile se od ruku svojih umjetnica, mogao bi potencijalno konzimirati prostor i nastaviti beskrajno svoj nezaustavljiv i nelimitiran rast. To je podsjetnik na moć kiparstva, ali i na odgovornost prema prostoru, njegovu životu i esteticu, koju trebaju imati oni koji se njime bave.

FEDA GAVRILOVIĆ

¹ Forma je inspiracija i polazište eksperimenta i kod *Skulpture za komunikaciju* Vitra Drinkovića, koja poziva na dodir nje same, ali i suposjetitelja međusobno (unutar nje); Ivane Mrčele, koja šiva obrise naslijeđene odjeće iz 1940-ih, shvaćajući je vrlo intimistički, kao tkaninu s memorijom, koju svakodnevno nosi održavajući *vintage* stil; Dalibora Stošića s makabrističkim mrtvim prirodama; Ines Krsić s gradnjom tijela od kubusa s isprintima, čime se upušta u igru dvodimenzionalnog i trodimenzionalnog; Maje Bachler, koja je za svoju ekspresivnu skulpturu pronašla inspiraciju u priči iz Diogenova života; Petra Dolića, koji osmišljava prostor visećim strukturama matisovske morfologije; Denisa Kraškovića u jednostavnim i efektnim skulpturama kukaca, ili Janka Popovića, koji gomilu izmodeliranih i izlivenih kukaca stavlja u viseću vitrinu. Za izložbu XII. trijenala kiparstva žiri je izabrao i radove: Luane Brhanić, Đorđa Jandrića, Mateje Krnjak, Marijane Pende, Predraga Pavića, Vlatke Škoro, Vice Tomasovića, Mirjane Vodopije, Nikole Vrljića, Nikole Vudraga, Tine Vukasović. Na izložbi su prisutni i Stipe Babić, Tihomir Matijević i Dražen Vitolović, budući da su dobitnici pojedinih nagrada na prošlom Trijenalu.

NAGRADE

12.

TRIJENALA
HRVAT-
SKOGA

KIPAR-
STVA

NAGRADE

XII. TRIJENALA HRVATSKOGA KIPARSTVA

-

Velika nagrada

-

NEVEN BILIĆ

VELIKA MONSTRANCA

-

Tri jednakovrijedne nagrade

-

MARINA BAUER

INTROVERTI

-

IVAN FIJOLIĆ

DVIJE PALME NA OTOKU SREĆE

-

VOJIN HRASTE

49CCM

-

**Nagrada Hrvatske sekcije A.I.C.E.
pri UNESCO-u / međunarodna udruga
likovnih kritičara /**

-

PREDRAG PAVIĆ

STUDIJA POKRETA

-

Nagrada posjetitelja Centra Kaptol

Proglašenje nagrade 10. rujna 2015.

12.

T

H

K

12.

TRIJENA-
LE
HRVAT-
SKOGA
KIPAR-
STVA

STIPE BABIĆ*

SUNCOGRAF - SOLAROGRAF

-

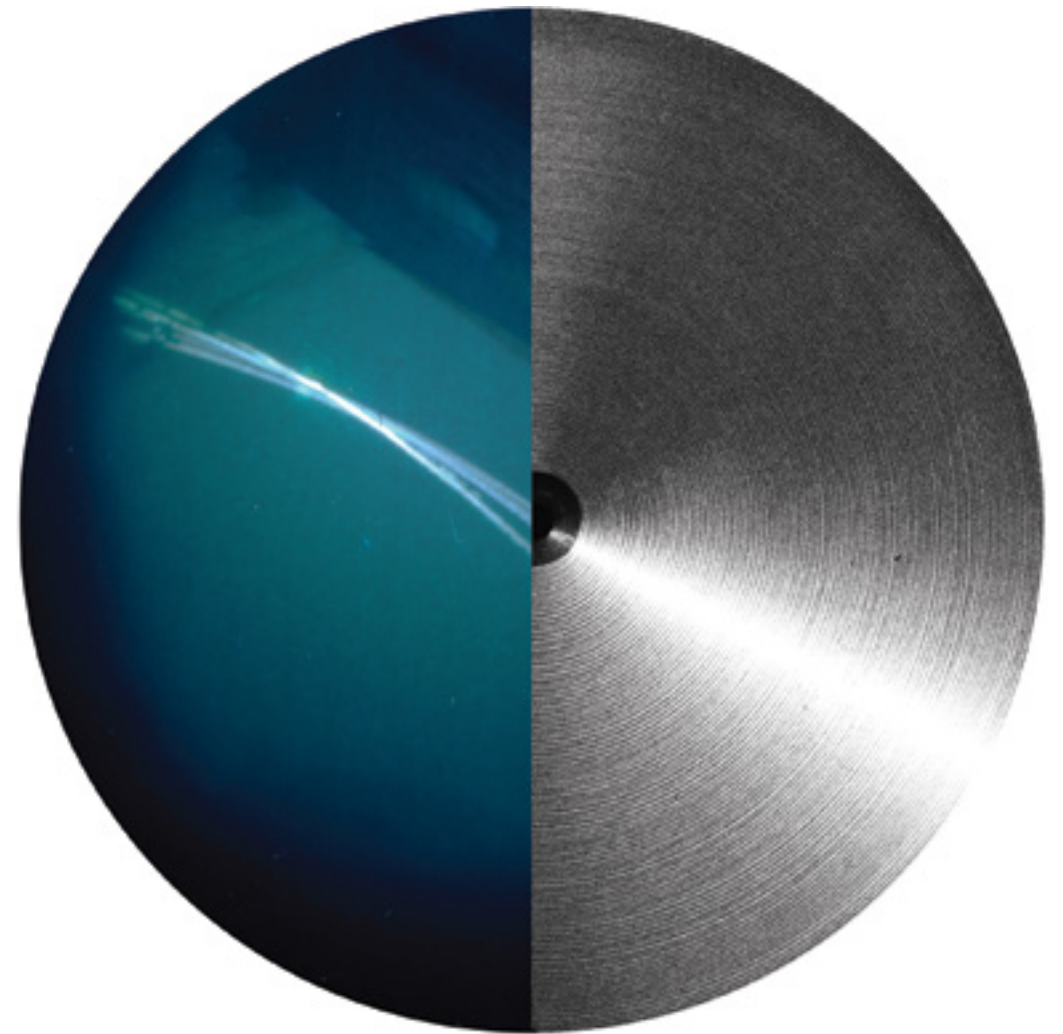
2015.
TOKARENI ALUMINIJ, 120 X 35 MM
FOTOGRAFIJE, Ø 100CM

-

SUNCOGRAF JE RECEPTOR SVIJETLOSTI GRAĐEN OD ALUMINIJSKOG DISKA I „SLOJEVA“ SVIJETLOSTI. NA FOTOGRAFSKOM PAPIRU NE POSTOJI LATENTNA SLIKA (NEVIDLJIVA SLIKA NA FOTOPAPIRU ILI FILMU NAKON EKSPOZICIJE FOTOOSJETLJIVOG MATERIJALA, ZAHTJEVA PROCES RAZVIJANJA I FIKSIRANJA PRIJE NEGO SLIKA BUDE TRAJNO VIDLJIVA), VEĆ MANIFESTNA-LATENTNA SLIKA ZAOBILAZI PROCES KEMIJSKOG RAZVIJANJA. VIDLJIVA JE SAMA PO SEBI FIKSIRANA RADI TRAJNOSTI.

PRESENTACIJA SUNCOGRAFA:

SUNCOGRAF JE OBJEKT KOJI JE POSTAVLJEN U PARK SKULPTURA. FOTOGRAFSKI PAPIR PROLAZI PROCES FIKSIRANJA KEMIKALIJAMA I SKENIRANJE NEGATIVA. NEGATIV SE DIGITALNOM OBRADOM PREBACUJE U POZITIV I INK-JET PRINTEROM PRINTA NA FORMAT PROMJERA 100CM. KROZ VRIJEME TRAJANJA IZLOŽBE (SRPANJ, KOLOVOZ, RUJAN) PRODUKIRANE BI BILE 2 SUNCOGRAFIJE I PREZENTIRANE U UNUTARNJEM PROSTORU GLIPTOTEKE.

BABICSTIPE8@GMAIL.COM
TIZIANOVA 19, RIJEKA

ROĐEN U ZAGREBU 1983. GODINE. STUDENT
MEDICINSKOGA FAKULTETA U RIJECI I AKADEMIJE
LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU.

*SUKLADNO PRAVLNIKU THK – DJELA DOBITNIKA
NAGRADE PRETHODNOG TRIJENALA NE PODLIJEŽU
ŽIRIRANJU.

12.

T

H

K

MAJA BACHLER

DIOGEN

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
135 X 180 X 250 CM
-

RAD JE INSTALACIJA KOJA SE SASTOJI OD AUDIOKINETIČKE SKULPTURE PSA KOJA SE POKREĆE NA SENZOR. OSIM SKULPTURE, INSTALACIJA SADRŽI REFLEKTOR I STALAK ZA REFLEKTOR KOJI SU UPERENI PREMA SKULPTURI. KADA SE GLEDATELJ PRIBLIŽI SKULPTURI, STANE ISPRED REFLEKTORA I NAPRAVI SJENU, PUTEM SENZORA AKTIVIRA SE GOVOR I POKRET. PAS POČNE GOVORITI NA STAROGRČKOM JEZIKU SLJEDEĆU REČENICU: "MAKNI MI SE SA SUNCA, RADIŠ MI SJENU!".

MAJA.BACHLER@GMAIL.COM
BALDE GLAVIČA 10, ZAGREB

ROĐENA U ZAGREBU 1983. GODINE. ZAVRŠAVA SOCIOLOGIJU NA FILOZOFSKOM FAKULTETU U ZAGREBU 2008. TRENUTAČNO JE NA PRVOJ GODINI DIPLOMSKOGA STUDIJA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, ODSJEK LIKOVNE KULTURE.

12.

T

H

K

MARINA BAUER

INTROVERTI

-
2013/14.
INTERAKTIVNA SKULPTURALNA
VIDEOINSTALACIJA,
DIMENZIJE PROMJENLJIVE

MARINABAUER@YAHOO.COM

ROĐENA U ZAGREBU 1972. GODINE, DIPLOMIRALA 1998.
NA KIPARSKOM ODSJECU AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI
U ZAGREBU. DOSAD JE PROVELA DVA ZNANSTVENA
ISTRAŽIVANJA DOŽIVLJAJA UMJETNIČKOGA DJELA KOJA
SU POSTERIMA PREDSTAVLJENA NA MEĐUNARODNIM
PSIHOLOGIJSKIM ZNANSTVENIM SKUPOVIMA U ZADRU I
ZAGREBU. PREDAJE NA LIKOVNOJ AKADEMIJI U ZAGREBU.

12.

T

H

K

NEVEN BILIĆ

VELIKA MONSTRANCA

-
2015.
POLIESTERSKA SMOLA
220 X 220 X 250 CM

NEVENBILIC@GMAIL.COM
HRASTOVAC 13A, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1972. GODINE. DIPLOMIRAO
KIPARSTVO NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U
ZAGREBU 1995. GODINE U KLASI PROF. STANKA JANČIĆA.
NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU RADI
KAO DOCENT NA KIPARSKOM ODSJEKU.

12.

T

H

K

IDA BLAŽIČKO

OSVAJANJE, NADILAŽENJE, PROŽIMANJE

-
2015.
PAPIR
DIMENZIJE VARIJABILNE

IDA.BLAZICKO@GMAIL.COM
ILICA 125, ZAGREB

ROĐENA U ZAGREBU 1985. GODINE. MAGISTRIRALA
KIPARSTVO 2007. GODINE NA AKADEMIJI LIKOVNIH
UMJETNOSTI U ZAGREBU, U KLASI PROF. STJEPANA
GRAČANA.

12.

T

H

K

LUANA BRHANIĆ

LOSING VIRGINITY

-
2015.
AKRISTAL
100 X 100 X 12 CM

LUANABRHANIC@YAHOO.COM
MANDROVIĆEVA 12, ZAGREB

ROĐENA U PULI 1988. GODINE. DIPLOMIRALA KIPARSTVO
NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU U
KLASI PROF. PERUŠKA BOGDANIĆA.

12.

T

H

K

PETAR DOLIĆ

ZELENA SOBA

-
2014.
POLIKROMNO DRVO
300 X 300 X 300 CM

PETARDOLIC1975@GMAIL.COM
PODSUSEDKI TRG 3, ZAGREB

ROĐEN U TRAVNIKU (BIH) 1975. GODINE. DIPLOMIRAO
KIPARSTVO NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U
ZAGREBU 1999. GODINE U KLASI PROF. ŠIME VULASA.

12.

T

H

K

VITAR DRINKOVIĆ

SKULPTURA ZA KOMUNIKACIJU 4

-
2015.
BETON
31 X 31 X 31 CM

-
BETONSKA KOCKA NA ČETIRIMA BOČNIM STRANICAMA SADRŽI
UTORE OBLIKOVANE PREMA LJUDSKOJ ŠACI. ČETIRI OSOBE
MOGU ISTOVREMENO STAVITI RUKE U UTORE I DODIRIVATI SE
MEĐUSOBNO KAŽIPRSTIMA UNUTAR SKULPTURE.

VITARDRINKOVIC@GMAIL.COM
ANTUNA ŠTRBANA 14, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1983. GODINE. NA AKADEMIJI LIKOVNIH
UMJETNOSTI U ZAGREBU ZAVRŠAVA KIPARSTVO 2008. I NOVE
MEDIJE 2014.

12.

T

H

K

IVAN FIJOLIĆ

DVIJE PALME NA OTOKU SREĆE

-
2014.
POLIESTER I ŽELJEZO
220 X 220 X 370 CM

IVAN.FIJOLIĆ@ME.COM
JOSIPA GIGLA 9, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1976. GODINE. DIPLOMIRAO KIPARSTVO
NA ODSJEU LIKOVNE KULTURE AKADEMIJE LIKOVNIH
UMJETNOSTI U ZAGREBU U KLASI PROF. MIRE VUCE.

12.

T

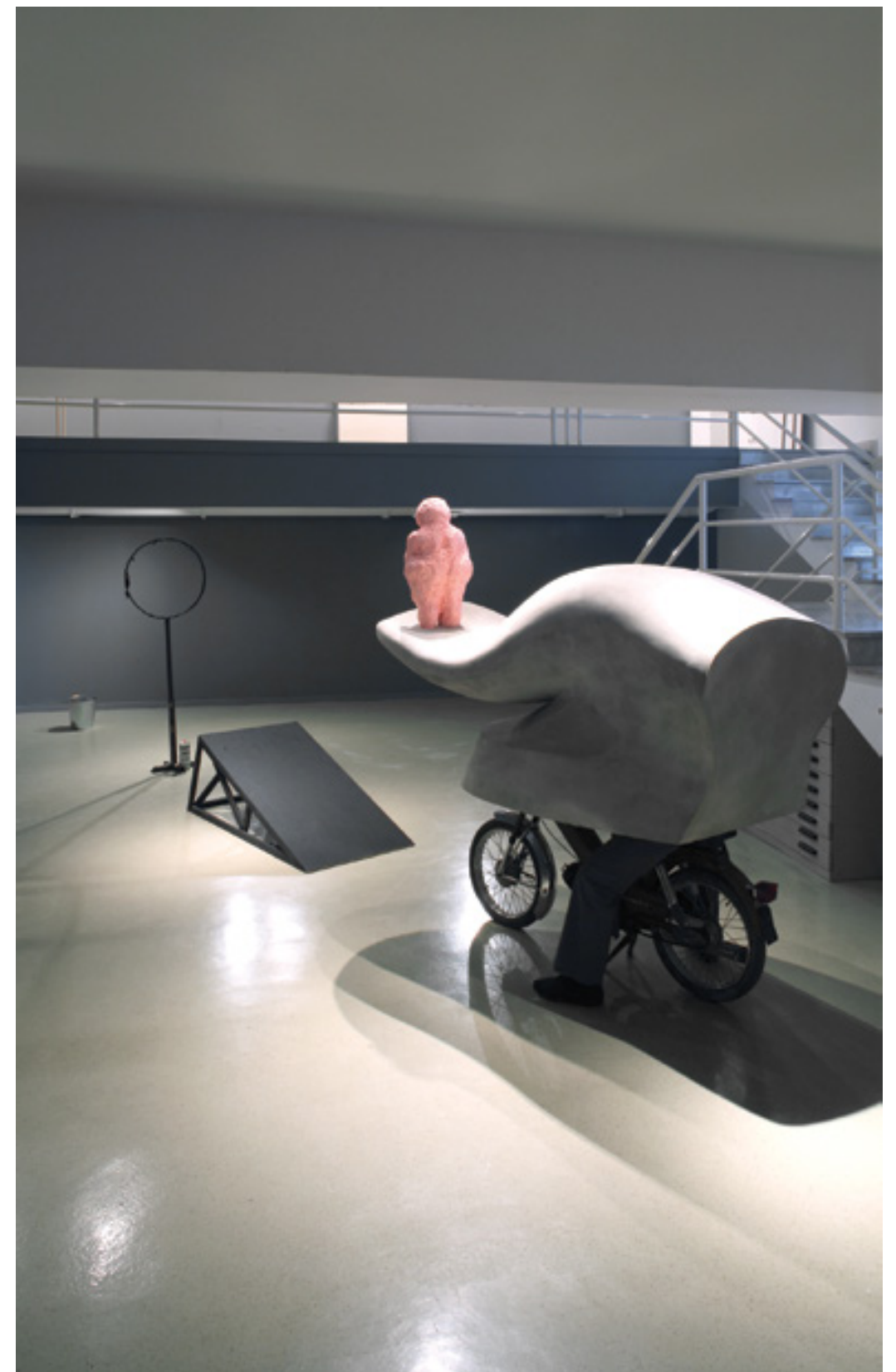
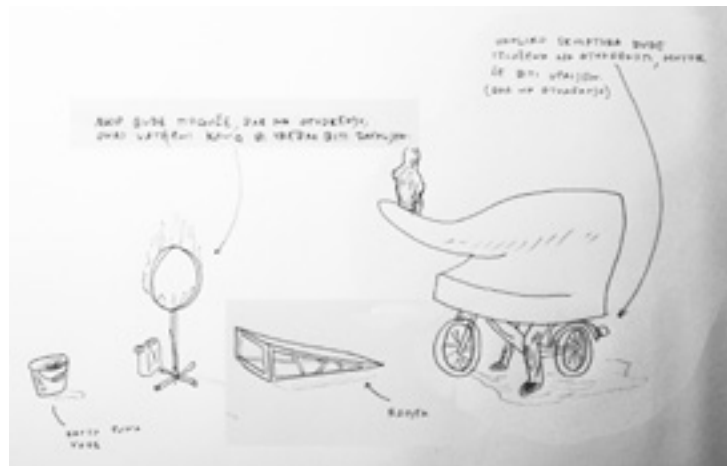
H

K

VOJIN HRASTE

49CCM

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
210 X 190 X 100 CM GLAVNI OBJEKT

VHRASTE@GMAIL.COM
GLAGOLJAŠKA 5, SPLIT

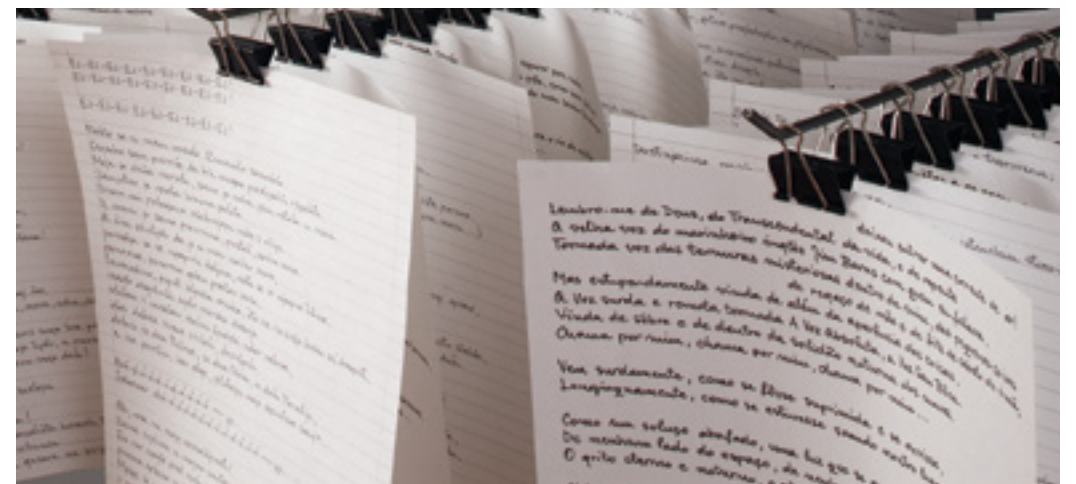
ROĐEN U ŠIBENIKU 1981. GODINE. DIPLOMIRAO KIPARSTVO NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU 2006. GODINE U
KLASI PROF. SLAVOMIRA DRINKOVIĆA. OD 2011. RADI NA ALU U
ZAGREBU KAO ASISTENT NA KIPARSKOM ODSJEKU.

12.

T

H

K

SVJETLAN JUNAKOVIĆ

AUTOPORTRET S PTICAMA

-
2014.
AKRISTAL, TERAKOTA, DRVO
202 X 110 X 96 CM

SJUNAKOVIC@GMAIL.COM
BADALIĆEVA 21, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1961. GODINE. DIPLOMIRAO KIPARSTVO
NA ACCADEMIA DI BELLE ARTI DI BRERA U MILANU 1985.
IZVANREDNI PROFESOR NA ALU U ZAGREBU.

12.

T

H

K

PAS MATER

-
2015.
DRVO, AKRISTAL, TERAKOTA
122 X 91 X 75 CM

12.

T

H

K

3 AUTOPORTRETA

-

2013/14.

GIPS, TERAKOTA, DRVO, AKRISTAL

210 X 70 X 20 CM

12.

T

H

K

-
2015.
DRVO, ILOVAČA
240 X 215 X 136 CM

DANIEL KOVAČ

PRISUTNOST

-

2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
800 X 90 X 5 CM

-

TEMA RADA JE POVRATAK IZBRISANOG IDENTITETA.
ILI BOLJE REČENO POVRATAK OTPISANIH.
MOJA SE ULICA GODINAMA ZVALA ULICA BRAĆE OREŠKI (MIJO,
24, I SLAVKO, 29, OREŠKI ČLANOVI SKOJ-A, 1929. PALI U BORBI SA
ŽANDARIMA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE), DOK JEDNOG DANA NIČIM
IZAZVANA, NIJE PREIMENOVANA. ČINOM PERA DVA SU MLADA BORCA
OSTALA BEZ NAS, A MI BEZ SVOJIH DJEČAČKIH HEROJA.
ONO BEZ ČEGA NISMO OSTALI, JEST VAŽAN BLATNI PREČAC U ISTOJ
ULICI, KOJI I DALJE PRI SVAKOM KIŠNOM DANU ZAZIVA SPOMINJANJE
MAJKE OPĆINSKE.
ISPROVOCIRAN RAVNODUŠNOŠĆU STRUKTURA, NAŠ SE ODSTRANJENI
ILEGALAC OPET POKAZAO NA DJELU, TE ZA BOLJITAK SVOJIH
SUGRAĐANA, SKROMNO I SAMOZATAJNO PONOVRNO PODMETNUO
LEDA.

RAD SE SASTOJI OD:

12 BETONSKIH KULIR PLOČA FORMIRANIH PREMA PORTRETU MIJE
OREŠKOG, I VIDEO URATKA POSTAVLJANJA ISTIH (NA PREČACU PRI
BIVŠOJ ULICI): KOLEGA IVICA MALČIĆ I JA PRVO POSTAVLJAMO PLOČE
U OBLIK LICA MIJE OREŠKOG, DA BI GA ZATIM TRANSFORMIRALI U
STAZU.

DAN.KOV@INET.HR
REPUBLIKE AUSTRIJE 17, ZAGREB

ROĐEN U SUBOTICI, U SRBIJI, 1966. GODINE.
DIPLOMIRAO NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI
U ZAGREBU 1996. GODINE. RADI NA ALU U ZAGREBU
KAO IZVANREDNI PROFESOR.

12.

T

H

K

ODSUTNOST

-

2015.

PLEKSIGLAS

100 X 100 X 200 CM

-

TEMA RADA JE ODSUTNOST, NEDOSTATAK STRAHA I RAZUMA KOJI ČE U IZVJESNOJ KONAČNICI DOVESTI DO FIZIČKE ODSUTNOSTI NAS SAMIH. RAD ČINE VELIKE PLOČE PROZIRNOG PLEKSIGLASA U KOJIMA SU, (TVOREĆI SHEMU ZVJEZDANOG NEBA NA DAN KATASTROFE U FUKUSHIMI OŽUJKA 2011.), LASEROM IZREZANE MINIJATURNE SILUETE SVIH DJELATNIH EUROPSKIH NUKLEARNIH ELEKTRANA (72 KOM). STVARAJUĆI NEVIDLJIVU TEKSTURU NA NEVIDLJIVOJ STRUKTURI IPAK NE MOŽEMO POREĆI VIDLJIVOST NEIZBJEŽNOG.

12.

T

H

K

-
2014.
KOMBINIRANA TEHNIKA,
DIGITALNI TISAK NA VALOVITOM KARTONU
DIMENZIJE PROMJENJIVE

DENIS KRAŠKOVIĆ

VATRENE STJENICE

-
2015.
KOMBINIRANA KINETIČKA SKULPTURA
150 X 100 X 50 CM

DKRASKOVIC@YAHOO.COM

ROĐEN U ZAGREBU 1972. GODINE. DIPLOMIRAO NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, NA KIPARSKOM ODJELU U KLASI PROF. STANKA JANČIĆA, 1994. GODINE. MAGISTRIRAO 2010. GODINE NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U LJUBLJANI IZ PREDMETA KIPARSTVO KOD PROF. JOŽE BARŠIJA. OD 2007. GODINE RADI KAO DOCENT NA LIKOVNOM ODSJEKU UMJETNIČKE AKADEMIJE U OSIJEKU.

12.

T

H

K

VODENI RAZNOKRILAC

-

2015.
KOMBINIRANA KINETIČKA SKULPTURA
120 X 100 X 60 CM

12.

T

H

K

BOŽICA DEA MATASIĆ

UGOVOR

-
2015.
INSTALACIJA
240 X 600 X 800 CM
-
7. 2. 2008. ODOBRENO 653 046, 78 KN
DO 1. 7. 2015. UPLATILA 332 143, 22 KN
1. 7. 2015. DUGUJEM 972 441, 52 KN

DEA@MATASIC.COM
REMETINEČKI GAJ 2G, ZAGREB

ROĐENA U ZAGREBU 1970. GODINE. DIPLOMIRALA NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, NA ODSJEU
LIKOVNE KULTURE, SMJER KIPARSTVO, 1996. GODINE. NA
UMJETNIČKOJ AKADEMIJI U OSIJEKU PREDAJE KIPARSTVO
OD 2006. GODINE.

12.

T

H

K

TIHOMIR MATIJEVIĆ*

TRANSHEROICA ILI KIPAR TRAŽI HEROJA

-
2015.
POLIESTER, MEDIJAPAN
330 X 330 X 330 CM

TIHOMIRMATIJEVIC@YAHOO.COM
SJENJAK 39, OSIJEK

ROĐEN U NAŠICAMA 1975. GODINE. DIPLOMIRAO NA
KIPARSKOM ODSJEKU AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI
U ZAGREBU 2000. GODINE U KLASI PROF. STANKA JANČIĆA.
DOKTORIRAO 2013. NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U
ZAGREBU POD MENTORSTVOM PROF. STJEPANA GRAČANA I
PROF. LEONIDE KOVAČ. OD 2005. GODINE RADI KAO DOCENT NA
UMJETNIČKOJ AKADEMIJI U OSIJEKU.

*SUKLADNO PRAVILNIKU THK – DJELA DOBITNIKA NAGRADE
PRETHODNOG TRIJENALA NE PODLIJEŽU ŽIRIRANJU.

12.

T

H

K

MAK MELCHER

RELJEF 3

-
2015.
GLINA (600 KG)
224 X 156 X 75 CM

MAKMELCHER@GMAIL.COM
DOLČIĆ 13, ZAGREB

ROĐEN U MOSTARU 1983. GODINE 2002. DIPLOMIRAO NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, KIPARSKI
ODSJEK, U KLASI PROF. MIRE VUCE 2008.

12.

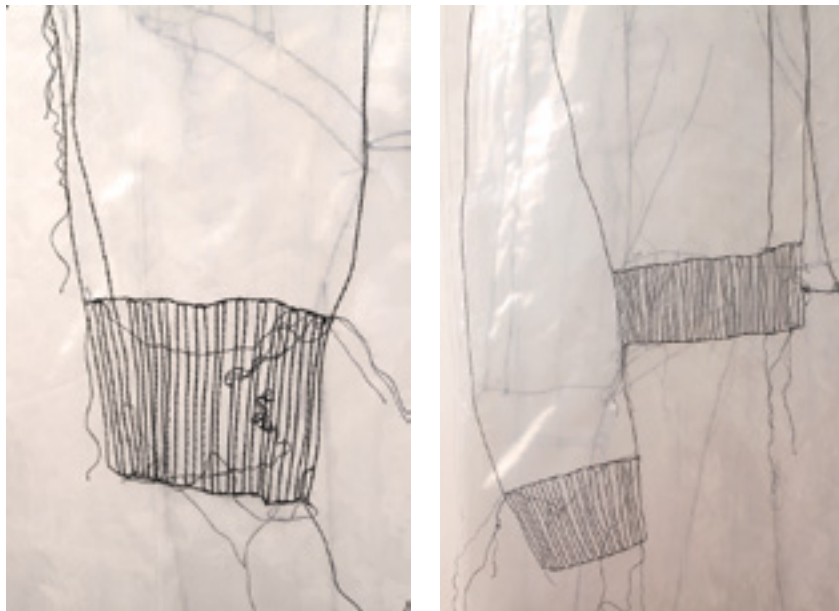
T

H

K

-
2015.
POLIESTER FOLIJA, KONAC, METALNE VJEŠALICE
I METALNI STALAK ZA ODJEĆU
151 X 99 X 46 CM
-

ODJEĆA JE NEKADAŠNJE VLASNIŠTVO GOSPOĐE M. D. KOJU JE ONA NOSILA U 40-IM GODINAMA 20. STOLJEĆA. DIO JE ŠIVAN KOD NEKAD NAJBOLJIH ZAGREBAČKIH ŠVELJA, A DIO JE KUPLJEN ZA VRIJEME PUTOVANJA PO CIJELOM SVIJETU. KAO NI NJEZINA ORMARA, NI GOSPOĐE M. D. VIŠE NEMA. PROZIRNOST NAVLAKA ZA ODJEĆU OMOGUĆUJE STAPANJE LINEARNIH, JEDNOSTAVNIH CRTEŽA ODJEĆE NAPRAVLJENIH ŠIVAČIM STROJEM I NA NEKI NAČIN STAPANJE, PREKLAPANJE NJEZINA ŽIVOTA I MOJEGA U TRENUTKU OBLAČENJA I NOŠENJA TE ODJEĆE NA VLASTITOM TIJELU. RAD NA NEKI NAČIN SPAJA DVIJE RAZLIČITE OSOBE IZ RAZLIČITIH PERIODA POSREDSTVOM ISTIH ODJEVNIH PREDMETA. ODJEĆA JE DOBILA NOVU „VLASNICU“, NOVO TIJELO KOJE OMATA. GOSPOĐU M. D. UPOZNALA SAM JEDINO PREKO FOTOGRAFIJA I ODJEVNIH PREDMETA KOJE JE POSJEDOVALA.

PREDRAG PAVIĆ

STUDIJA POKRETA

-
2015.
OBJEKT (ZOO PRAKSISKOP)
FILM
200 X 200 X 70 CM

GEPIRA@NET.HR
ŠUŠNJEVIČKA 5, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1982. GODINE. DIPLOMIRAO 2011.
NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU.

12.

T

H

K

MARIJANA V. PENDE

NO 5

-
2014.
SIROVI UGLJENO-GRAFITNI
MATERIJAL T20, ŽELJEZO, LIM
200 X 130 CM
-

U SVOM UMJETNIČKOM RADU OD 2006. GODINE DO DANAS BAVIM SE POSLJEDNJOM DUBROVAČKOM TVORNICOM T.U.P. (TVORNICA UGLJENOGRAFITNIH I ELEKTROKONTAKTNIH PROIZVODA). U ČIJEM SU SREDIŠTU PITANJA O RADU, VRIJEDNOSTI RADA I VRIJEDNOSTI MATERIJALA OD KOJEG RADNICI STVARAJU U KONTEKSTU TEŠKOĆA KROZ KOJE PROLAZI TVORNICA U RAZDOBLJU PORATNE TRANZICIJE I BORBE ZA OPSTANAK PROIZVODNJE. IZLOŽENI RAD NASTAO JE ZA VRIJEME SVAKODNEVNOG BORAVKA U POGONU TVORNICE T.U.P. KROZ RECIKLAŽU TVORNIČKOG MATERIJALA I PRETVARANJEM ISTOG U SKULPTURE I OBJEKTE, UZ POSEBNU PODRŠKU RADNIKA KOJI SU PODIJELILI SVOJA ISKUSTVA I POMOGLI SVOJIM RADOM U NASTAJANJU OVOG DJELA.

MARIJANAVUKIC@HOTMAIL.COM
DUBRAVKINA 10, DUBROVNIK

ROĐENA U DUBROVNIKU 1973. GODINE. DIPLOMIRALA
2008. GODINE NA ACCADEMIA DI BELLE ARTI DI VENEZIA U
KLASI PROF. ANDREE GRASSIJA, SMJER SKULPTURA, ZATIM
SKULPTURA INSTALACIJE KOD PROF. ROBERTA POZZOBONA.

12.

T

H

K

JANKO PETROVIĆ

PARALELNI SVIJET

-
2014.
AKRILNA SMOLA
131 X 93 X 5 CM

JANKO5ROVIC@GMAIL.COM
IVANA BOTTERIJA 12, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1983. GODINE. DIPLOMIRAO NA AKADEMIJI
LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, KIPARSKI ODSJEK, U KLASI
PROF. MIRE VUCE 2008. GODINE.

12.

T

H

K

PETAR POPIJAČ

ODIJELO*

-
2015.
POLIESTER, SJAJNI CRNI LAK, METALNI STALAK
270 X 130 X 25 CM

PETARPOPIJAC@GMAIL.COM
RISVICA 69, KUMROVEC

ROĐEN U VARAŽDINU 1988. GODINE. DIPLOMIRAO NA ODSJEKU
KIPARSTVA AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU U
KLASI PROF. SLAVOMIRA DRINKOVIĆA.

*FINANCIJSKA POTPORA: KRAPINSKO-ZAGORSKA ŽUPANIJA

12.

T

H

K

Dragi Roka,

na otoku već dugo, predugo pada kiša. Kaže moj prijatelj, kao nekad u Macondu. Isprala je i ime otoka i broda. Uopće, sva slova i brojeve. Najveći nam je problem s datumima. Više ne znamo poredati sjećanja. Okupljamo se na jednom mjestu oko stola za kojeg jedni misle da je napravljen od ostataka iz Gredelja, a drugi govore da je sklepan od dijelova vlaka nekog Pavla Antipova. Drugi pak kažu da se taj zove Streljnikov. Ja znam da je to ista osoba. Pričali smo jednom. Rekao mi je da je čuo da je Kantu, tamo u blizini gdje je stanovao, smetalo pjevanje muškog zatvoreničkog zbora i da to ne bi smio biti problem. Riješio bi ga, na ovaj ili onaj način, jer ne voli kič. Potpuno ga shvaćam. Inače, na tom stolu ima slova i brojeva, ispranih, ali sačuvanih, jer su reljefna. Može ih se dirati. Daju se i premještati. Ne razumijem zašto to neki kriomice rade. Možda slute da jedan broj, za koji se bojim, ima smisla. Zar se ponovno bojim? Možda ipak govornicu vrata. Možda je nepotrebno spominjati da riječ smisao ovdje ništa ne znači.

" I baš zato...!" , rečenicom tvog prijatelja te molim, piši mi.

MINIBAR

-

2012.
BOJANO DRVO
TEKST
50 X 120 X 45 CM

Dragi Roka,

već dugo ne dobivam tvoja pisma. Dobivaš li ti moja? Sve mi se promijenilo. Ne znam zašto, ali sada stanujem na novom mjestu, u jednom od dva ista nebodera, na vrlo visokom katu. Ne znam na kojem. Puno je liftova, meni beskorisnih. Nikad ne piše gdje su stali. Zgrade su pune istih ulaza i izlaza, i dalje bez brojeva. Kad iziđeš, teško je pronaći stan. Jedva moguće. Pitaš se ima li povratka. Slijedim tragove različitih oštećenja, a teško se kretati uz tako nepouzdanu orijentiru. Jedan od nebodera izgleda izudarano, kao da je mali predmet. Stanujem u onom drugom i često buljim kad će u onaj prvi to nešto udariti. Zgrade su nalik na plinske boce, na peći ili na dijelove stroja. Možda najviše, čuj mene, na dva minibara. U svakom slučaju, onaj tko ih je napravio, kao da je znao što radi. Netko tko svoj atelier naziva laboratorijem. Netko iz plemena Epigona. Miješaju mi se filmovi, usitnjene sekvence, nepovezane slike. Pokušavam zaustaviti bar jednu. Kad uspijem, podsjeća me na Legera u ovom slučaju. Blaženi uzori. Dobro da me asocijacije još služe.

Ljudi se ovdje rukuju s ispruženim dlanovima, ne stišću ih. Imam dojam da su im prsti predugački i nekako preuredni. Jesu li pravi? Ne usudim se pitati. Sve malo vuče na secesiju, na prostor iz kojeg su ljudima pokradene važne stvari. Ništa čudno kada su sva vrata razvaljena. Strahujem od poznatih da me ne prepoznaju. Ustrani susreti bez pitanja.

Što je s tobom? Piši mi.

12.

T

H

BLIJEDORUŽIČASTA

-

2012.
STIROPOR, SREBROM GALVANIZIRANI GIPS
TEKST
100 X 55 X 6 CM

Dragi Roka,

noći su postale opet noći, duge, prepune zvijezda. Živih i ugaslih. Jednaka su sjaja. Ovdje su činjenice mrtve jer ono što zovemo činjenicama samo su činjenice. Trebalo mi je vremena da shvatim da ovdje baš svi pate od kostobolje. I ne žale se. Kako onda to znam? Vidi se, ugodna je to bol, i traje, dakle, bolest je to. Blijedoružičasta.

Ne znam kako se dobiva blijedoružičasta boja, onakva kao na Gustonovim slikama kad se pretvara u svjetlo, posebno na onim slikama s kukuljicama s dva otvora za oči, ali i na drugima. Nakon noći nebo postaje takve boje, a tamo gdje ja šetam u to vrijeme pune su livade plastova slame izmodeliranih rumenilom kao napuhnute kaugume, kao kukuljice na Gustonovim slikama. Kao djeca to smo radili, dubili otvore u plastovima i napuhivali kaugume. Bilo nam je neodoljivo. Ovdje, gdje ja šetam, nema djece, nema ni umjetnika. Pa tko to onda radi? Ovdje je inače sve predvidljivo. Reklo bi se, ovdje je sve priroda. Odavde pomoć se ne traži, to znaš. Ovdje su sva pitanja suvišna, a na pitanje u kojem se smjeru gasi posljednja rumena zraka nije potrebno odgovarati, jer je u jednom trenutku, sasvim sam siguran, sama, odvojena po dužini i širini.

Kako to naslikati?

piši mi

12.

T

H

DALIBOR STOŠIĆ

PRAZNE OČI

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
147 X 217 X 22 CM

DALIBORSTOSIC23@GMAIL.COM
TRG KRALJA TOMISLAVA 5, ZAGREB

ROĐEN U SPLITU 1958. GODINE. DIPLOMIRAO NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU 1985 I
DANAS RADI KAO PROFESOR NA ISTOJ AKADEMIJI.

12.

T

H

K

REQUIEM

-

2012.
KOMBINIRANA TEHNIKA
117 X 86 X 16 CM

12.

T

H

K

NA PREMIJERI

-

2012.
KOMBINIRANA TEHNIKA
161 X 126 X 8 CM

12.

T

H

K

VLATKA ŠKORO

POL ČOVJEK, PAUL NEWMAN

-
2015.
POLIESTER, ELEKTROMEHANIČKI UREĐAJ
OZVUČENJE, DIM-MAŠINA
400 X 200 X 200 CM

VLATKASKORO@GMAIL.COM
VLADIMIRA NAZORA 11, PETRIJEVCI

ROĐENA JE 1987. U OSIJEKU. 2010. DIPLOMIRALA
KIPARSTVO U KLASI PROF. STJEPANA GRAČANA NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU.

12.

T

H

K

GORAN ŠTIMAC

BLACK ROCK

-
2014.
VARENI METAL
234 X 100 X 110 CM

GORAN.STIMAC@APURI.HR
A. RASPORA 24, OPATIJA

ROĐEN U RIJECI 1959. GODINE. DIPLOMIRAO KIPARSTVO NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU 1988. GODINE
U KLASI PROF. MARIJE UJEVIĆ. U BEČU 1992. GODINE UPISUJE
SE NA VISOKU ŠKOLU ZA PRIMIJENJENU UMJETNOST, KIPARSKI
ODSJEK, KOD PROF. BERTONIJA. REDOVITI PROFESOR NA
AKADEMIJI PRIMJENJENIH UMJETNOSTI U RIJECI.

12.

T

H

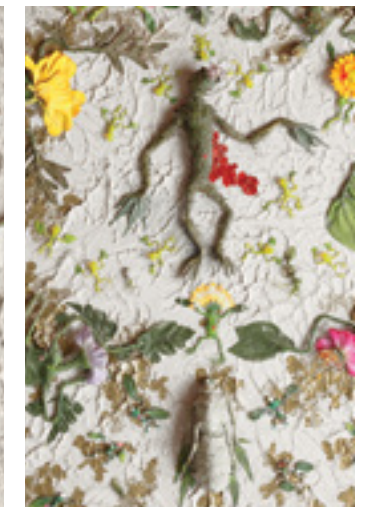
K

VICE TOMASOVIĆ

GENEALOGIJA

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
207 X 280 X 7 CM

TOMASOVIC@OUTLOOK.COM
MATIJE GUPCA 6, OMIŠ

ROĐEN U SPLITU 1986. GODINE. DIPLOMIRAO NA
UMJETNIČKOJ AKADEMIJI U SPLITU 2009. GODINE.

12.

T

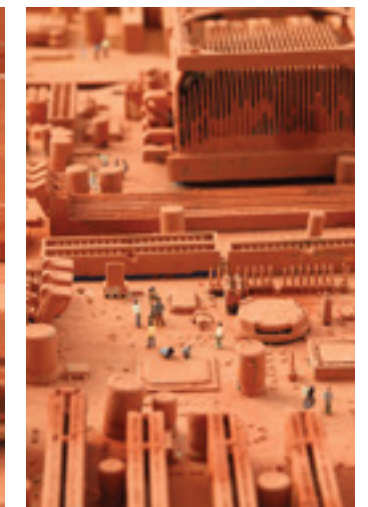
H

K

DRAŽEN VITOLOVIĆ*

MEGAPOLIS

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA (KOMPJUTERSKE MATIČNE
PLOČE, ELEKTRONIČKI OTPAD, GLINA, PLASTIČNE
FIGURE, METALNA KONSTRUKCIJA)
110 X 103 X 74 CM

DRAZENVITOLIVIC@GMAIL.COM
PRIJELAZ FRANJE PARAVIČA 15, RIJEKA

ROĐEN U ZAGREBU 1967. GODINE. DIPLOMIRAO VIZUALNE
UMJETNOSTI, STUDIJ LIKOVNE KULTURE NA PEDAGOŠKOM
FAKULTETU U RIJECI 1992. GODINE. MAGISTRIRAO IZ KOLEGIJA
SKULPTURE NA AKADEMIJI ZA LIKOVNU UMJETNOST I
OBLIKOVANJE U LJUBLJANI 2008. GODINE. OD 2010. RADI
I PREDAJE NA AKADEMIJI PRIMIJENJENIH UMJETNOSTI
SVEUČILIŠTA U RIJECI.

*SUKLADNO PRAVLNIKU THK – DJELA DOBITNIKA NAGRADE
PRETHODNOG TRIJENALA NE PODLIJEŽU ŽIRIRANJU.

12.

T

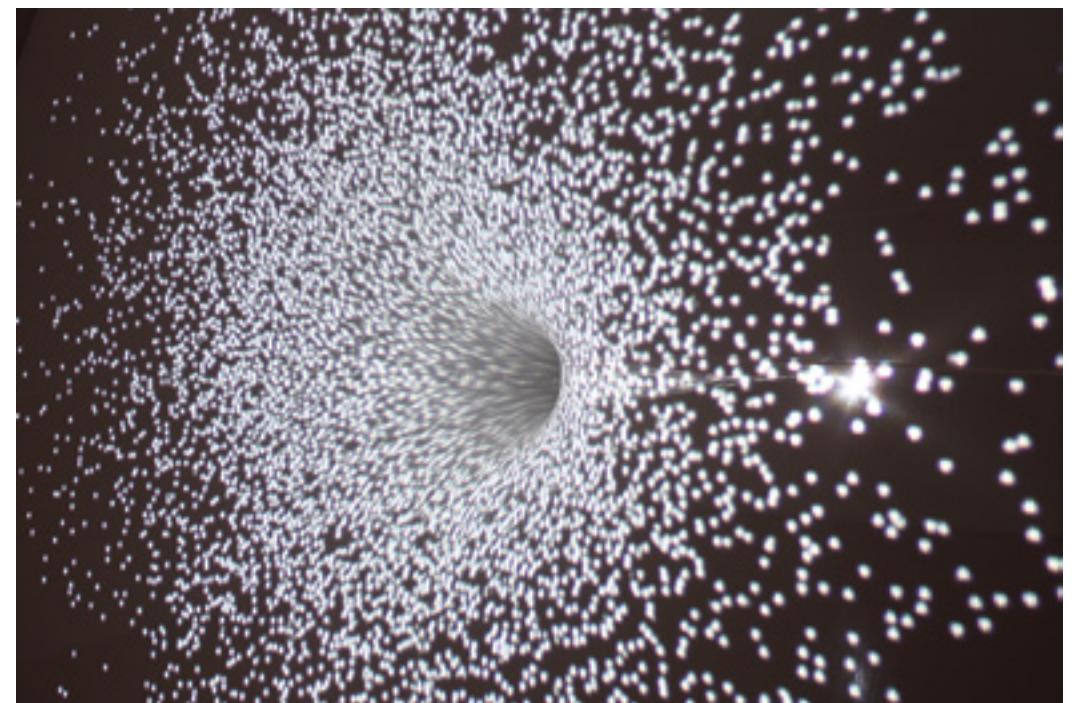
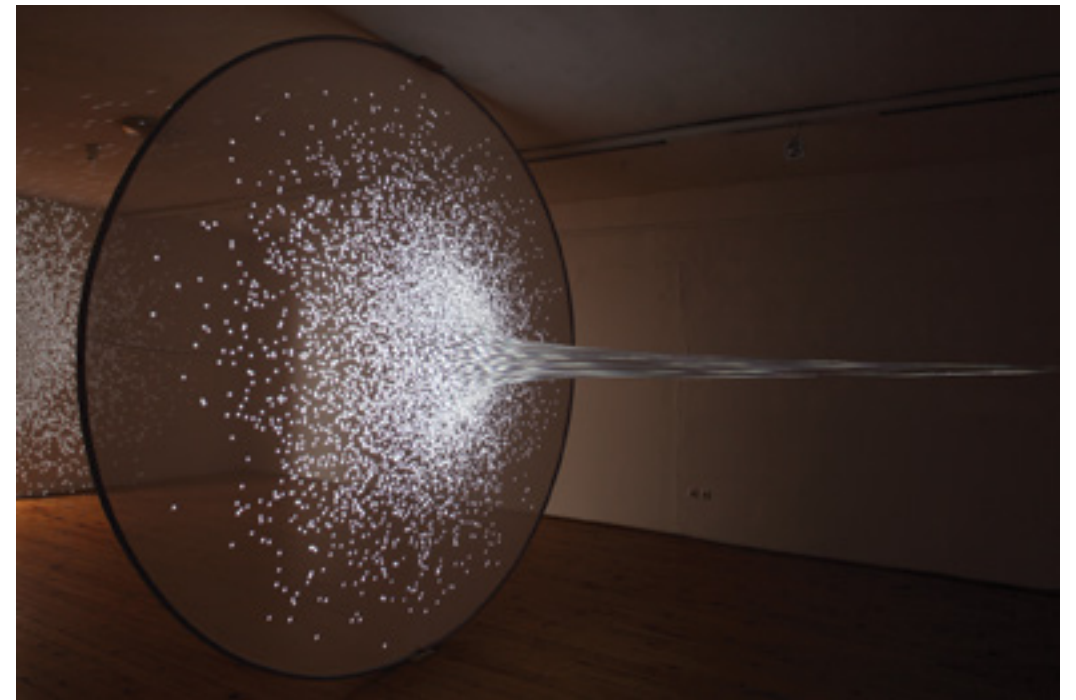
H

K

MIRJANA VODOPIJA

VORTEX

-
2014.
OBJEKT: METALNA KONSTRUKCIJA, PLATNO, UŽE
HD VIDEOPROJEKCIJA
AUTOR PROJEKCIJE: DAVOR HORVATIĆ
300 X 300 X 500 CM

MV.MIRJANA@GMAIL.COM
SAVSKA CESTA 1A, ZAGREB

ROĐENA U ZAGREBU 1963. GODINE, DIPLOMIRALA NA
AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU 1987. GODINE
NA GRAFIČKOM ODJELU U KLASI PROF. MIROSLAVA ŠUTEJA.
KAO IZVANREDNA PROFESORICA PREDAJE NA AKADEMIJI
LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU.

12.

T

H

K

NIKOLA VRLJIĆ

AUTOPOSTRET II

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
125 X 70 X 113 CM

NIKOLA.VRLJIC@GMAIL.COM
OTONA ŽUPANČIČA 2A, ZAGREB

ROĐEN U ZAGREBU 1980. GODINE. DIPLOMIRAO
KIPARSTVO NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U
ZAGREBU U KLASI PROF. MIRE VUCE 2007. GODINE.

12.

T

H

K

NIKOLA VUDRAG

GLEDAO SAM U BEZDAN I
BEZDAN JE POGLEDAO U MENE

-
2015.
ŽELJEZO, AKRISTAL, PLASTIKA
230 X 60 X 50 CM

VUDRAG@HOTMAIL.COM
BELE ČIKOŠA SESIJE 2, ZAGREB

ROĐEN U VARAŽDINU 1989. GODINE. STUDIRA
NA AKADEMIJI LIKOVNIH UMJETNOSTI U
ZAGREBU.

12.

T

H

K

TINA VUKASOVIĆ

NISAM JA, MAJKE MI (IDA)

-
2013-15.
KOMBINIRANA TEHNIKA
DIMENZIJE VARIJABILNE

TINXINA@GMAIL.COM
HERCEGOVAČKA 106, ZAGREB

ROĐENA U SPLITU 1989. GODINE. ZAVRŠILA DIPLOMSKI
STUDIJ NA UMJETNIČKOJ AKADEMIJI U SPLITU 2013. GODINE
POD MENTORSTVOM PROF. NINE IVANČIĆ I IZVANREDNOGA
PROFESORA VIKTORA POPOVIĆA.

12.

T

H

K

Nacionalni udruženje umjetnika i dizajnera Hrvatske

**Galerija
IV.**

DOBIT-
NIK

VELIKE
NAGRADE

NA
11.

TRIJE-
NALU

HRVAT-
SKOGA

KIPAR
STVA

**VELIKA NAGRADA
XI. TRIJENALA HRVATSKOGA KIPARSTVA
IGOR RUF**

Osvojivši Veliku nagradu XI. trijenala hrvatskoga kiparstva (2012.), laureat Igor Ruf stekao je pravo na samostalnu izložbu u sklopu sljedećega trijenala. Ocjenjivački sud XI. trijenala odabrao je od 124 autora mladog, tada još neafirmiranog umjetnika na samom početku profesionalne karijere. Veliku nagradu osvojio je za tri rada: Wunderschön; Sjever, jug, istok, džem i boom; i Prijedlog za spomenik protiv antisemitizma i rasizma u Austriji – Transforming the Lueger statue koji su se isticali konzistentnošću u izvedbi i ideji. Sva tri rada pripadaju mediju kiparstva i karakterizira ih suvremeni senzibilitet i, za tako mladog umjetnika, iznenađujući perfekcionizam izvedbe.

Naročito je dojmiv objekt pod nazivom Sjever, jug, istok, džem i boom, koji je nastao spajanjem ready madea, predmeta svakodnevne upotrebe, s tradicionalnim kiparskim modeliranjem. Naime, Ruf je u objekt ugradio 3 stolne lampe i radni stol na čijoj je površini izmodelirao imaginarni pejzaž. Apstraktni oblici, udoline i brežuljci mjesta su koja autora evociraju na njemu važne uspomene. Pronicanje u dubine vlastitoga sjećanja, naročito djetinjstva i rane mladosti, inspirativno je polazište za većinu autorovih radova.

Drugi Rufov rad Wunderschön inspiriran je etno arhitekturom umjetnikova zavičaja. Svjetleći objekt obavijen je izrezbarenom rešetkom tipičnom za drveno graditeljstvo virovitičkoga kraja. Svjetlo kao dodatni oblikovni element pridonosi iracionalnom, nadrealnom dojmu tako karakterističnom za Rufova ostvarenja.

Treće djelo najviše je odgovaralo okvirnoj temi 11. trijenala „Idealnost zamisli – realnost izvedbe“. Ruf je izložio razrađen prijedlog za renoviranje povijesnoga spomenika Karlu Luegeru postavljenom u središtu Beča 1926. godine. Rad je nastao kao odgovor na internacionalni poziv Pressure Group iz Austrije. Karl Lueger bio je bečki gradonačelnik s početka 20. stoljeća, poznat po svojim antisemitskim uvjerenjima, a o politički spornom spomeniku već se podulje vodila diskusija u Austriji. Autor je svoj prijedlog za „renoviranje“ spomenika predstavio videoanimacijom u kojoj vidimo simulaciju rasta bršljana po originalnom spomeniku sve dok ga bršljan nije posve prekrrio do neprepoznatljivosti. Uz video, Ruf je izložio i gipsane modele spomenika u više faza obrastanja bršljanom. Blaženka Perica u uvodnom tekstu 11. trijenala navodi: „Rufova zamisao, zapravo rekonfiguracija ovoga spomenika ‘lijepom Karlu’ u jednoj ‘zelenoj varijanti’ nije mogla biti izvedena – obrastanje, naime, originalnog spomenika u bršljan, kako je to umjetnik predvidio, priječili su razni vrlo djelotvorni urbanistički zakoni o zaštiti spomenika u Beču“¹. Taj zanimljiv koncept „prekrivanja i rastakanja“ spomenika bršljanom upućuje na Rufovo zalaganje za anti-monumentalnost spomeničke skulpture općenito.

Otada je prošlo tri godine i Ruf se potvrdio kao umjetnik izuzetne osobnosti. Iza njega je nekoliko vrlo uspješnih samostalnih izložaba: u Galeriji Studentskoga centra (2013.) i Galeriji Academia Moderna (2014.) u Zagrebu, Multimedijalnom kulturnom centru Split (2014.), Galeriji Atelieri Žitnjak u Zagrebu (2015.).

Igor postupno u svoje instalacije ili objekte uvodi i druge medije. Tako je već 2013. u djelu Medvjedolav izraz proširio izvan konteksta medija skulpture i uveo performativne elemente. Izmodelirao je stražnje noge hibridnoga stvora koji je nešto između lava, medvjeda i čovjeka i od skulpture u poliesteru načinio govornicu, bolje reći „pozornicu“, na koju se može popeti prislonjenim ljestvama. Autor na toj neobičnoj pozornici, koja je zapravo skulptura, izvodi scensko-vokalno-instrumentalnu akciju u kojoj svira, puši, pije pivo i recitira autorsku pjesmu. Znači, djelo je kombinacija skulpture i glazbeno-scenskog izvođenja.

12.

T

H

K

Slijedi performans Kuća Tarzanove mame (Academia Moderna 2014.), glazbeno-scensko djelo, u kojem je težište na izvedbi (pjevanje, sviranje). Umjesto trodimenzionalnih, voluminoznih skulptura koje je dotada modelirao, Ruf je izgradio kulise za nastup četveročlanoga vokalno-instrumentalnog sastava koji se naziva Kuća Tarzanove mame. Na sceni se pojavljuje samo naznaka kuće s granom te smo svjedoci procesa rastakanja skulpture.

Na tom putu dokidanja medija skulpture jest i rad koji Ruf izlaže na XII. trijenalu pod nazivom Pećina. U zasebnoj izložbenoj dvorani Ruf je izgradio ambijentalnu instalaciju koja je, zapravo, pozornica za performans. Inscenirao je prostor primordijalne nastambe unutar koje će se izvoditi performans na samom otvorenju Trijenala i sukcesivno tijekom trajanja manifestacije.

Ambijentalnu instalaciju autor je oblikovao kao unutrašnjost pećine, prve čovjekove nastambe u kojoj su se naši preci osjećali zaštićeno i ugodno. Od gipsanih ploča, stiropora i kartona izgradio je umjetni ambijent analogan dioramama iz prirodoslovnih muzeja, tj. prikazima okoliša, prirodnih staništa u kojima su smještene preparirane životinjske vrste. Ruf izabire izoliranu sredinu, daleko od civilizacije, poput pustinjaka koji su tražili put k spoznaji i veće razumijevanje svijeta oko sebe. Pećina je, zapravo, metafora krajnjeg asketizma, meditativne izoliranosti i povlačenja u vlastiti intimni svijet.

Prostor je ispunjen osnovnim rekvizitima za preživljavanje poput ognjišta (viseći lonac na vatri u kojem se kuha obrok), knjiga, banana i plastičnih boca s vodom. Tu autor pribjegava scenskim efektima koje je posudio iz kazališne prakse poput simulacije vatre i pare tipično kazališnim rekvizitima (tkanina od svile i ventilator simuliraju vatru, a stroj ispušta paru).

Neopterećen tautološkim promišljanjima, Ruf ne loži pravu vatru u galerijskom prostoru, već bira jednostavnije, bezopasno sredstvo kako bi dočarao primordijalnu „kućnu“ atmosferu.

Glavni je dio djela autorova izvedba, sam umjetnik sa svojim kretnjama, gestikulacijom, glasom, sviranjem gitare, energijom, ukratko izvedbom. Rufov izgled s bradom i brkovima te dugom kosom fantastično se uklopio u lik pustinjaka.

Ruf šeta po nastambi, ubacuje hranu u kotao i puši, svira gitaru i pjeva autorsku pjesmu:

Ja već dugo živim ovdje, skoro deset godina.

Imam sve što mi treba, znate, zadovoljan sam.

Imam kotlić, gitaru, bananu i vitamina sto

Al evo da ne pričam sam o sebi, pitajte mi ženu.

On već dugo živi ovdje, skoro deset godina.

Ima sve što mu treba, znate, zadovoljan je.

Ima kotlić, gitaru, bananu i vitamina sto

Al evo da ne pričam ja o njemu, pitajte mu mamu.

I tako redom i sestra, bakica, pokojni djed, prijatelj.....potvrđuju autorovu priču.

Djelo obiluje narativnošću i višeznačnim porukama. Ruf nam pripovijeda svoju priču, koju, poput mantre, stalno ponavlja. Riječi pjesme koje se nižu u beskraj bolno su ironične. Autor se tješi i uvjerava i nas i sebe da je zadovoljan svojom sudbinom. Sudbinom „čudaka“ koji živi na rubu egzistencije i „ima banane i vitamine i dobro mu je“. Zvukom i bojom glasa dodatno naglašava ekspresiju izvedbe, te postajemo svjesni umjetnikove duboke i teške spoznaje. Ruf naprosto zrači pozitivnom i „prosvijećenom“ energijom čovjeka koji razumije sebe i svoje mjesto u društvenoj zajednici.

Riječ je o specifičnoj i proširenoj umjetničkoj formi, svojevrsnom konceptu u kojem autor kombinira ambijentalnu instalaciju, vokalno-instrumentalnu interpretaciju i akciju. Tu je i videosnimka izvedenog performansa koji se projicira na zidu galerije između autorovih izvedbi uživo.

U sklopu samostalne izložbe u Galeriji Atelieri Žitnjak Ruf je izložio samo videosnimku svojeg performansa Pećina, a instalaciju je izgradio u svojem atelijeru u kojem je i snimio video. Na Trijenalu prvi put izvodi djelo uživo pred publikom. Očekuje reakciju publike i ne može predvidjeti njihove reakcije. One mogu promijeniti tijek izvedbe i mogu postati dio same izvedbe. Publika se može uključiti u akciju i njihova je reakcija neizvjesna, što dodatno intrigira umjetnika. Tako da je performans Pećina djelo proširene umjetničke forme, svojevrsni koncept koji kombinira trodimenzionalnu instalaciju, glazbu, akciju i reakciju publike.

¹ Blaženka Perica: XI. trijenale hrvatskoga kiparstva, Gliptoteka HAZU, 30. lipnja – 12. kolovoza 2012., str. 16.

IGOR RUF

PEĆINA

-
2015.
KOMBINIRANA TEHNIKA
800 X 350 X 400 CM
VIDEO 08:40 MIN

SAMOSTALNE IZLOŽBE

2015. - GRADEVINARAC, OKO I PEĆINA, GALERIJA ATELIERI ŽITNJAK, ZAGREB
2014. - KUĆA TARZANOVE MAME, ACADEMIA MODERNA, ZAGREB
- IZLOŽBA BRDA, NAMJEŠTAJA I HODAJUĆIH PROSTORA, MULTIMEDIJALNI KULTURNI CENTAR SPLIT, SPLIT
2013. - IZLOŽBA BRDA, NAMJEŠTAJA I HODAJUĆIH PROSTORA, GALERIJA SC, ZAGREB
- NEOČEKIVANO (S NEVENOM BILIĆEM I ALEMOM KORKUTOM), GALERIJA KORTIL, RIJEKA
- SJEVER, JUG, ISTOK, DŽEM I BOOM, GALERIJA PLEVNİK KRONKOWSKA, CELJE, SLOVENIJA
- BURE BARUTA (S VLATKOM ŠKORO I ANOM PETROVIĆ), GALERIJA KAZAMAT, OSIJEK
2012. - MUZEJ GRADA VIROVITICE, VIROVITICA
2011. - ANA KOVAČIĆ, KREŠIMIR KATUŠIĆ I IGOR RUF, GALERIJA ANTUNA AUGUSTINIĆIĆA, KLANJEC
2010. - PRIZOR PRVI – REKONSTRUKCIJE (S ANOM KOVAČIĆ), GALERIJA V. BUŽANČIĆ, ZAGREB
- ONE OF A KIND AND FIVE OTHERS, GALERIJA SC, ZAGREB
2009. - TREMBLING SPACES, MILLER GALLERY, INDIANA, SAD

NAGRADE

2014. - PRIZNANJE SLAVONSKOGA BIENNALEA ZA RAD STOL S BRDIMA;
- NAGRADA RADOSLAV PUTAR ZA 2014.;
2012. - NAGRADA 31. SALONA MLADIH;
2012. - VELIKA NAGRADA XI. TRIJENALA HRVATSKOGA KIPARSTVA;
2010. - NAGRADA ZA NAJBOLJI DIPLOMSKI RAD AKADEMIJE LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU, ODSJEKA ZA KIPARSTVO;
2009. - DRUGA NAGRADA NA NATJEČAJU ZA IZRADU 3-D OBJEKTA ZA NAGRADU „LUKA RITZ“;
2008. - PRVA NAGRADA NA NATJEČAJU „KREATIVNE PERSPEKTIVE“ ZA RJEŠENJE ATRIJA FFZG-A (KOAUTOR ANA KOVAČIĆ)

IGORRUF@GMAIL.COM

ROĐEN JE 1984. GODINE U VIROVITICI, GDJE Z AVRŠAVA
SREDNJU STROJARSKO-TEHNIČKU ŠKOLU.
DIPLOMIRAO JE KIPARSTVO NA AKADEMIJI LIKOVNIH
UMJETNOSTI U ZAGREBU U KLASI PROF. STJEPANA GRAČANA
2010. GODINE. OD 2012. RADI KAO ASISTENT NA AKADEMIJI
LIKOVNIH UMJETNOSTI U ZAGREBU.

12.

T

H

K

POSEBNA ZAHVALA

-
DAVIDU OGUIĆU, TOMISLAVU SOKAČU,
JANU KLEMSCHE, TENI GOJIĆ,
ANI KOVAČIĆ, SONJI POLDRUGAČ,
PREDRAGU PAVIĆU, GORANU ŠKOFIĆU,
TE TVRTKAMA HENKEL I KEMENOVIĆ

POPIS NAGRADA

1.-11. TRIJENALE

HRVAT-
SKOGA

KIPARSTVA

POPIS NAGRADA

I.-XI. TRIJENALA HRVATSKOGA KIPARSTVA

I. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1982.

KONCEPCIJA IZLOŽBE BEZ NAGRADA

II. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1985.

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE /

IVAN LESIAK, ANTE RAŠIĆ, MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

III. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1988.

VELIKA NAGRAĐA / BRANKO RUŽIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / PETAR BARIŠIĆ, KUZMA KOVAČIĆ,

VASKO LIPOVAC, STEVAN LUKETIĆ, MLADEN MIKULIN

IV. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1991.

VELIKA NAGRAĐA / IVAN KOŽARIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / PERUŠKO BOGDANIĆ,

JOSIP DIMINIĆ, VLADIMIR GAŠPARIĆ

OTKUPNE NAGRADE / SLAVOMIR DRINKOVIĆ, GORAN ŠTIMAC

V. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1994.

VELIKA NAGRAĐA / PETAR BARIŠIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / ANTUN BABIĆ,

JOSIP DIMINIĆ, DANIEL KOVAČ

VI. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 1997.

VELIKA NAGRAĐA NIJE DODIJELJENA

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / KAŽIMIR HRASTE,

SINIŠA MAJKUS, SILVO ŠARIĆ

VII. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 2000.

VELIKA NAGRAĐA / INES KRASIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / ĐORĐE JANDRIĆ,

BRANKO LEPEN, LOREN ŽIVKOVIĆ KULJIŠ

VIII. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 2003.

VELIKA NAGRAĐA / VIKTOR POPOVIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / KRISTIJAN KOŽUL,

GORAN PETERCOL, VLASTA ŽANIĆ

SKULPTURA U JAVNOM PROSTORU / MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

NAGRAĐA PUBLIKE CENTAR KAPTOL / ANTE RAŠIĆ

IX. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 2006.

VELIKA NAGRAĐA / DANIEL KOVAČ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / LARA BADURINA,

NEVEN BILIĆ, SONJA VUK

POSEBNA PRIZNANJA / ANA BELOŠEVIĆ, SANJA FALIŠEVAC,

BOŽICA MATASIĆ

NAGRAĐA MEDITERANSKOG KIPARSKOGA SIMPOZIJA

LABIN – DUBROVA / ŠIME PERIĆ

NAGRAĐA A.I.C.A.-E (HRVATSKOGA POVJERENSTVA) / ANTONIJA BALIĆ

NAGRAĐA PUBLIKE CENTAR KAPTOL / KRISTINA LENARD

X. TRIJENALE HRVATSKOGA KIPARSTVA, 2009.

VELIKA NAGRAĐA / PREDRAG PAVIĆ

JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / KRISTINA LEKO/DAVID SMITHSON,

DAMIR SOKIĆ, IVO DEKOVIĆ

POSEBNA PRIZNANJA / KONAN OGNJEN SEDIĆ

NAGRAĐA MEDITERANSKOG KIPARSKOGA SIMPOZIJA

LABIN – DUBROVA / IVAN FIJOLIĆ

NAGRAĐA A.I.C.A.-E (HRVATSKOGA POVJERENSTVA) /

KRISTINA LEKO/DAVID SMITHSON

XI. TRIJENALE HRVATSKOG KIPARSTVA, 2012.

VELIKA NAGRAĐA / IGOR RUF

3 JEDNAKOVRIJEDNE NAGRADE / TIHOMIR MATIJEVIĆ,

DRAGANA SAPANJOŠ, ŽARKO VOLIĆ, DRAŽEN VITOLOVIĆ

POSEBNA PRIZNANJA / DENIS KRAŠKOVIĆ, NIKOLA UKIĆ

NAGRAĐA A.I.C.A.-E / VESNA POKAS

POSEBNO PRIZNANJE A.I.C.A.-E / TIHOMIR MATIJEVIĆ

NAGRAĐA POSJETITELJA CENTAR KAPTOL / STIPE BABIĆ

NAGRAĐA MEDITERANSKOG KIPARSKOGA SIMPOZIJA

DUBROVA, LABIN / BOŽICA DEJA MATASIĆ

12.

T

H

K

NAKLADNIK

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Gliptoteka

ZA NAKLADNIKA

akademik Pavao Rudan, glavni tajnik

ODGOVORNI UREDNIK

akademik Đuro Seder, voditelj Gliptoteke

UREDNIKA

Ariana Kralj, upraviteljica Gliptoteke

PREDGOVOR

Feđa Gavrilović

PREDGOVOR IZLOŽBE IGORA RUFA

Lida Roje Depolo

KATALOŠKI I BIOGRAFSKI PODATCI

Iva Firm

FOTOGRAFIJE

Goran Vranić

Arhivi autora

LIKOVNI POSTAV XII.THK

Feđa Gavrilović

OBLIKOVALE/PRELOMILE

bilić_müller

LEKTOR

Žarko Anić Antić

OBRADA FOTOGRAFIJA

The Last Lord of Atlantis

TISAK

Intergrafika - TTŽ d.o.o.

NAKLADA

500 komada

ISBN 978-953-347-037-5

CIJENA kn 40,00

www.hazu.hr

<http://thk.hazu.hr>

gliptoteka@hazu.hr

Gliptoteka HAZU

Medvedgradska 2

Zagreb, Hrvatska